

Slovenian
The Entombment
57-0420

POKOP

Jeffersonville, IN, ZDA
20. april 1957

www.messagehub.info

William Marrion Branham

"... v dneh glasu..." Raz 10,7

Uvod

Edinstvena služba Williama Branham je bila odgovor Svetega Duha na biblijske prerokbe iz Malahije 4:5-6, Luke 17:30 in Razodetja 10:7. Ta vsesvetovna služba je bila kulminacija mnogih drugih biblijskih prerokb in nadaljevanje Božjega delovanja s Svojim Duhom v tem zaključnem času. Biblija govori, da bo ta služba pripravila ljudi na drugi prihod Jezusa Kristusa.

Naša molitev je, da bi tiskana Beseda postala pisana v vaših srcih, medtem ko v molitvi berete to sporočilo.

Čeprav so bili vloženi vsi napori, da se priskrbi natančen prevod, pridige brata Branham najboljše predstavijo angleški zvočni posnetki.

Na spletni strani je v mnogih jezikih na voljo preko 1100 pridig Williama Branham v zvočni in pisni obliki, ki se lahko brezplačno prenašajo in tiskajo.

To knjižico je dovoljeno kopirati in razdeljevati vse dokler se jo kopira v celoti, se je ne spreminja ter se jo deli brezplačno.

POKOP

1 Blagoslovljen nebeški Oče, s prisotnostjo Svetega Duha, ki je že med nami, pristopamo k Tvoji sveti Besedi. Četudi s slabim glasom, se poskušam zadržati in izgovarjati besede kolikor lahko počasi in vztrajno. Prosim za Tvojo Božansko vodstvo in maziljenje Svetega Duha, da bi se nocoj premikal med nami. In naj On, ki je vseprisoten, vzame Božjo Besedo in jo da vsakemu srcu, v skladu z našimi potrebami. Naj nas On nocoj hrani z dobrimi Božjimi stvarmi.

In nocoj, medtem ko govorimo o Besedi, naj bodo naša srca na veliko milj oddaljeni Golgoti, kjer je Jezus plačal zadostno ceno, ki je potrebna od velike Božje sodbe iz Edenskega vrta. In danes lahko dojamemo, da smo prosto opravičeni po Njegovem vstajenju od mrtvih in po Njegovi smrti, pokopu in vstajenju od mrtvih.

2 In nocoj nismo več od sveta, ker smo odkupljeni s ceno dragocene krvi Božjega Sina. In naj se nocoj s hvaležnostjo v srcih obrnemo k Tebi, z vsem svojim umom in močjo in s tem, kar je v nas in Ti služimo s čistim nedolžnim srcem.

Daruj nam nocoj, Oče, če je tukaj kdo, ki Te ne pozna v odpuščanju svojih grehov, naj ta večer ponižno pride h križu in tam izpove svoje grehe Bogu, ki je pravičen, da odpušča. In naj bo ta noč velika za vse nas. Mi to prosimo v Imenu Tvojega Sina, Gospoda Jezusa. Amen.

3 Torej, mi se zavedamo, da ni nikogar na zemlji, ki bi bil dostojen vzeti Božjo Besedo in nam jo odkriti, ker je Beseda napisana po navdihnjenju. Sveti Duh je avtor Besede.

In ko se je na nebu iskal nekdo, ki bi vzel Knjigo in razlomil Pečate, ni bilo nikogar na nebu niti na zemlji niti pod zemljo, ki bi bil vreden, da razlomi Pečate, ali da bi sploh pogledal v Knjigo. Toda tam je bilo Jagnje, ki je bilo zaklano pred stvarjenjem sveta, On je prišel in vzel Knjigo iz rok Tistega, ki je sedel na prestolu in razlomil Pečate ter razkril Besedo.

In mi nocoj verjamemo in zaupamo v Njega, da nam bo On odprl Besedo. In sedaj, dokler berem iz 2. poglavja Apostolskih del...

4 In kot sem iznesel, prvo noč je bil »Drugi prihod Gospoda Jezusa Kristusa«, to je bilo v sredo. In v četrtek zvečer je bila »Vsezadostna Žrtev«. In v petek zvečer je bila »Vsezadostna sprava«; popolnost. Ste včeraj to doželi? Popolnost: kako smo lahko popolnoma brez krivice in popolni v Božjih Očeh. In nocoj je »Pokop«. In jutri »Vstajenje«, točno tako, kot si dnevi sledijo.

5 Torej, nocoj sem izbral za moje branje iz Pisem iz Knjige Apostolskih

del, 2. poglavje, in 25., 26., in 27. vrstica skupaj. In berimo, kot je govoril Peter.

David namreč pravi o njem:

Vedno sem videl pred sabo Gospoda,

na moji desnici je, da ne omahnem.

Zato se je razveselilo moje srce in vzradostil se je moj jezik.

In v upanju bo počivalo moje meso,

ker moje duše ne boš prepustil podzemlju,

svojemu Svetemu ne boš dal gledati trohnobe.

Kako lepo besedilo je to za ta večer, da bi dobili kontekst o Njem, ki je bil v grobu.

6 Prva stvar, na katero želim opozoriti, je nezmotljivost Božje Besede. Bog se drži Svoje Besede do črke. In nočoj želimo usmeriti naše misli na to, da se Bog drži Svoje Besede. Lahko smo prepričani, da je Resnica vse, kar je Bog izrekel v Svoji Besedi. In vera ne počiva na živem pesku človeških idej ali na človeški teologiji, temveč na koncu počiva na nepremični skali večne Božje Besede.

Beseda! Če je Bog tako rekel, je to za vedno Resnica. On ne more tega nikoli vzeti nazaj in reči: »Nisem tako mislil.« Jaz lahko rečem nekaj in vi lahko rečete nekaj in potem moramo to vzeti nazaj, ker smo povedali najbolje, kot smo vedeli in najbolje glede na naše sposobnosti. Toda po tem se Bog tako močno razlikuje od nas. On je brez konca, zaradi tega On ne reče ničesar, če to ni absolutno brezhibno. On tega nikoli ne more vzeti nazaj. Nikoli se ne more opravičiti zaradi tega, kar je On dejal. To za vedno ostane Resnica.

7 Tudi za Jezusa, v teh velikih dneh, ko smo v praznovanju, ko je Bog resnično ubil Svojega Sina za grehe sveta, je bilo to mogoče na tisoče let prej, preden so temelji sploh bili postavljeni. Bog je izgovoril Besedo in ko Bog to izgovori, je to v nebesih končni produkt. Končano je. Oh, če bi le lahko došli, kaj to pomeni, potem bi bili drugačni ljudje. Videti v Njegovih Knjigah sodbo, ki je tukaj postavljena za nepokorne, to bi navedlo človeka, da se preučuje iz ure v uro, toda pravičnega bi navedlo, da se veseli iz ure v uro, medtem ko bere blagoslove, ki jih je Bog obljubil vernim. In mi smo lahko prepričani, da se bo izpolnila vsaka Beseda. Samo usidrajmo svoje duše v to. Vedno je bilo tako.

8 Ko je Bog spregovoril Noetu, pred davnimi časi, v predpotopnem svetu - morda še preden je bilo Sveto Pismo sploh napisano (oziroma je bilo napisano to Sveto Pismo) - je Bog dejal Noetu, da prihaja nevihta in

da bo voda prekrila zemljo. In brez kakršnegakoli dokaza, da se bo to zgodilo - vse je bilo v nasprotju temu - je Noe s strahom krenil in zgradil ladjo ter jo pripravil. To je bila rešitev zanj in za njegove domače. Bog ga nikoli ni izneveril, ker je bila to Njegova Beseda. Ko je Bog dejal, da se bo to zgodilo, se je to moralo zgoditi.

9 Torej, ko je Job - to je najstarejša Knjiga v Svetem Pismu, ki je bila verjetno napisana še predno je bila napisana Geneza in je bila vključena v Sveto Pismo... In Mojzes je napisal Genezo. Job je v svoji knjigi, on je svečano počival na obljubi, ki mu jo je dal Bog. In on je stal ob svoji žgalni daritvi brez strahu v svojem srcu, ker je vedel, da to kar je Bog rekel, lahko Bog tudi izpolni. In ko je vse bilo videti v nasprotju s tem, je Job čvrsto stal, ker je bila Božja obljuba čvrsta. Bog je Jobu dal obljubo in Job je počival na tej obljubi.

10 Oh, ko bi cerkev kdaj lahko prišla do tega mesta, kjer bi lahko svečano počivala na Božji večni Besedi, ki je Resnica! Kakšna razlika bi bila, kakšna korekcija bi bila tam, kakšno obrezovanje bi bilo tam, kakšna radost bi bila tam, kakšna moč bi bila tam, ko bi moški in ženske vzeli Boga za nominalno vrednost, da je to, kar je On dejal, Resnica. Ne glede na to, kakšne so videti okoliščine, to nima nič skupnega s tem. Bog je tako rekel, s tem je zaključeno.

In Job, ko je bil v največji preizkušnji od vseh preizkušenj; ko se je znašel v Božji prisotnosti kot pravičen mož. Še sam Bog je dejal, da je bil popoln. Tam na zemlji ni bilo nobenega podobnega njemu. In Satan je dobil priložnost, da ga skuša, rekoč: »Naredil bom, da te bo prekel v obraz.«

In on je Jobu skoraj vzel življenje (in to bi tudi storil), vendar je Bog potegnil črto, rekoč: »Vse mu lahko storiš, toda življenja mu ne vzemi.«

11 Potem ko je Job v kritičnem trenutku stal v sami preizkušnji, je dejal: »Vem, da moj Odrešenik živi in da bo poslednji dan stal na Zemlji. Pa četudi črvi uničijo to telo, bom kljub temu v svojem telesu gledal Boga.« Ne glede na to, kako temno in kako nerealno je bilo videti, nekaj je bilo, kar je Job zasidral v svojo dušo: Božjo večno obljubo. Oh, ko bi le mi lahko to storili. Pozorno pogledajte, on je počival na obljubi: »Vem, da moj Odrešenik živi.«

In želim, da ste pozorni, nadalje želim reči, da je Job določil svoje mesto pokopa. In ko je Job umrl, je bil pokopan na tem mestu.

12 Bil je še en človek z imenom Abraham, ki je držal Boga za Njegovo Besedo. In on je verjel Bogu. In on je imenoval stvari, ki so bile v nasprotju z obljubo, ki mu jo je Bog dal, kot da niso bile. On je držal Boga za Njegovo Besedo. In ko so minevali dnevi in tedni in meseci in ko so

minevala še leta, to ni niti malo vznemirilo Abrahama. Sveto Pismo pravi: »On se ni v neveri spotikal ob Božjo obljubo, marveč je bil zvest in izkazal čast Bogu.«

Ko se je zdelo, da vsak dan... Vsak dan je preprosto postajalo hujše, toda namesto da bi postajal šibkejši, je Job iz dneva v dan postajal močnejši. Oh, kako blagoslovljeno zagotovilo imamo! Ko postaja vse težje in so stvari, ki jih je Bog obljubil, videti nemogoče - namesto da bi odšli nazaj v svet - moramo stati trdneje, kot smo kdajkoli stali, na TAKO GOVORI GOSPOD. To bi moralo rešiti to, ko Bog nekaj reče.

13 In Abraham je imenoval stvari, ki so bile, kot da jih ni bilo, ker so bile v nasprotju z Besedo. In ko je Abraham izgubil svojo ljubo ženo Saro, po tem ko sta leta živela skupaj, je kupil del zemljišča blizu kraja, kjer je bil pokopan Job in tam pokopal Saro. Ali se sprašujete zakaj? Oni so bili preroki. Oni so videli. Stopili so v stik z Bogom. In ko je Abraham umrl, je bil pokopan s Saro.

Torej, on ni hotel da bi mu tisti ljudje dali kos zemlje. On jo je kupil pred pričami. Kako lep tip krsta! On jo je kupil pred pričami, da je to postala njegova posest. Oh, na ta način mora priti pravi vernik, ne se zavleči v kot, ampak stopiti pred priče: »Jaz sem priča Gospoda Jezusa Kristusa in Svetega Duha in Njegovih velikih del,« in še veliko več, medtem ko gledamo, kako se približujejo zli dnevi.

14 In potem ko je Abrahamov sin, ki je bil Izak, dana mu je bila obljuba... In ko je Izak umrl, je bil pokopan z Abrahamom. In Izak je dobil Jakoba.

In ko je Jakob umrl tam v Egiptu... Toda bodite pozorni! Preden je umrl, je rekel svojemu sinu Jožefu: »Pridi sem, sin, in daj roko na moj poškodovani kolk.« Samo spomnite se, kako je bil poškodovan: ker se je Angel Gospodov dotaknil njegovega kolka in je od takrat naprej šepal. Rekel je: »Položi roko na moj kolk in mi prisezi pri Bogu naših očetov, da me ne boš pokopal tukaj v Egiptu.« Zakaj? Oh, oni so imeli Besedo. Imeli so razodetje.

15 In lahko se ustavim tukaj in rečem, da je Cerkev živega Boga zgrajena na Božanskem razodetju, ne na denominacijah ali organizacijah, ne na veroizpovedih ali doktrinah, ampak na duhovno razodeti resnici živega Boga.

Abel je imel to v Edenu, ko se je začela Cerkev. Kako je on vedel, da mora prinesiti jagnje? Zakaj on ni prinesel sadja tako kot Kajn? Zato, ker mu je bilo to razodeto.

Jezus je nekoč vprašal: »Kaj ljudje pravijo, kdo sem Jaz, Sin Človekov?«

prišli nocoj in začeli na novo? Ali boste storili to? Vabljeni ste. Zapomnite si, jaz sem sedaj vaš pridigar; jaz bom priča na ta dan. Medtem ko imamo sklonjene glave, torej, sedaj za molitev.

56 Naš blagoslovljeni nebeški Oče, nocoj Ti prinašamo to občinstvo v najbolj svečani sveti svečanosti, kakor vemo. Ponižno pristopamo k Tvojem prestolu. In nocoj, po tem sporočilu, po tem velikem pokopu, On ni nikoli ležal v tišini, Njegova duša je odšla naravnost v področja in končala Božje delo, za katero je bil On odrejen. In jutri zjutraj bomo ugotovili, kam je On odšel, skozi področja iznad, osvajajoč vse v Svojem vstajenju od mrtvih. In On je prišel na velikonočno jutro za naše opravičenje. In mi ugotovimo, da je On poslal nazaj Svetega Duha, da obsodi človeka greha.

In nocoj molimo, Gospod, da bodo tisti, ki so dvignili svoje roke, v Tvojem spominu pred Tabo. Naj bo nocoj ta njihova odločitev iz njihovih src, da Te sprejmejo in Ti verjamejo in naj bodo nocoj zapečateni s pečatom obljube, s Svetim Duhom. Daruj to, Oče. Kajti, nocoj Ti jih predajamo s tem sporočilom. Naj bodo blagoslovljeni tisti, ki so to slišali, tisti, Gospod, ki bodo vzeli to v svoje domove in to potopili globoko v svoja srca. Naj živijo po Božji Besedi. Daruj to, Oče, ker Te prosimo v Kristusovem Imenu. Amen.

Ali boste sedaj dvignili roke tisti, ki želite, da se vas spomni? Bog vas blagoslovi, gospa. Bog vas blagoslovil tam zadaj, gospa. To je dobro. Bog vas blagoslovi, gospod. To je dobro. Dvignite svoje roke, sedaj dvignite svoje roke.

52 Kako bi se lahko sramovali? Ali lahko zavrneš kaj takega, prijatelj? Zapomnite si.

»Oh,« pravite, »brat Branham, pridigarji so pridigali leta in leta.« Vem, ampak nekega dne bodo prenehali s pridiganjem. In glede na to, kako stvari stojijo, bo mogoče to takoj. Slišali boste svojo zadnjo pridigo. Odkrito, to bi lahko bila vaša zadnja.

»Oh,« pravite, »jaz sem mlad.« To ni pomembno. Smrt ne dela razlike med osebami ali leti ali sposobnostmi.

Ali boste sedaj sprejeli Njega kot osebnega Odrešenika z dvignjeno roko, govoreč: »Bog, bodi milostljiv z mano.« Dvignite roke z ostalimi in recite: »Sedaj želim sprejeti Kristusa.« Ali boste dvignili svoje roke?

53 Če je kdo, ki je povratnik v greh, recite: »Bog, bodi mi milostljiv. Nocoj želim priti nazaj h Kristusu, da bo jutri zame novo vstajenje.« Ali boste dvignili roke? Dvignite roke. Recite: »Usmili se me. Sedaj želim priti. « Boste storili to? Dvignite roke, recite: »Bil sem povratnik v greh, ampak nocoj...« Gospa, naj vas Bog blagoslovi. Naj vas Bog blagoslovi. To je dobro. »Sprejel bom Kristusa za svojega osebnega Odrešenika. Nocoj Ga bom sprejel. Mnogo let sem taval stran od Boga, ampak sedaj se vračam domov.« Ga boste nocoj sprejeli, da bo za vas to novo vstajenje, da se vaše staro življenje lahko konča?

54 Ta gospa prihaja k oltarju, da se izpove in stoji. Ali želi kdo drug tukaj zavzeti svoje mesto, priti sem z njo na svojo priznanje? Ali hočete tudi vi stati tukaj in priti k oltarju. Oltar je odprt. Zagotovo. Pridite sedaj gor. Če želite stati tu in moliti, bo popolnoma u redu. Pridite. Ali boste prišli? Ob priznavanju vaše vere, na osnovi vašega verovanja v Božjega Sina, ali boste sedaj prišli? U redu.

To je na vas, zapomnite si. Vi ste tisti. Ali ste grešnik? Ste povratnik? Ali ste hladni in daleč od Kristusa? Ali želite sedaj ponovno vstati z Njim, ponovno začeti življenje? Kaj pa vidva, mož in žena, ki sta se veliko časa prepirala in v svojem domu vznemirjala? Ali ne bi prišla in uredila te stvari med sabo pred Bogom? Naredita veliko noč resnično, veliko noč za vaju; začnita nov dom.

55 Kaj pa vi, ki niste nikoli bili, ki niste nikoli v svoji hiši molili, enostavno ste šli iz cerkve domov in poskušali živeti najbolje kot ste lahko, nikoli se niste zbrali z družino in molili? Zato imamo mladoletne prestopnike in takšne stvari. Zato so ameriški domovi razpadli. Ali ne bi

»Nekateri pravijo, da si Mojzes ali Elija in tako naprej.«

On je dejal: »Kaj pa vi pravite, kdo Sem?«

Vidite, to ne počiva na nečem, kar nekdo drug misli. To je to, za kar vi veste, da je resnica. »Kaj pa vi pravite?« To vprašanje bi lahko bilo nocoj postavljeno pred obraz vsakega izmed nas: »Kaj pa vi pravite?«

In Peter je brez oklevanja hitro dejal: »Ti si Kristus, Sin živega Boga. «

In Jezus, ki je poznal skrivnosti vseh src, ker On ni bil nihče drug kot Jehovah izražen v mesu, je dejal: »Blagor ti, Simon, Jonov sin, kajti tega ti nista razodela meso in kri; temveč Moj Oče, ki je v nebesih, je to naredil. In na tej skali bom sezidal svojo Cerkev in vrata podzemlja je ne bodo premagala.«

16 In dokler mi ljudje hodimo, mi luterani želimo hoditi v veri, mi metodisti želimo kričati, da bi to dobili, vi binkoštniki želite govoriti v jezikih, da bi to dobili, vendar je to deset milijonov milj oddaljeno od tega.

To je božansko razodetje Gospoda Jezusa Kristusa, Osebe Njega, ki je manifestiran v srcu: »In na tej skali bom sezidal Svojo Cerkev in vrata podzemlja je ne bodo premagala.« To je popolno v Mateju 24, ali 5,24, ali v svetem Janezu 5,24: »Kdor posluša Mojo Besedo in veruje Njemu, ki Me je poslal, ima večno življenje in ne pride v obsodbo, temveč je prestopil iz smrti v življenje.« Ne zato, ker ste bili dotaknjeni z neko emocijo, ampak zato, ker ste imeli privilegij, da se vam Kristus odkrije iz nebes: »Na tej skali bom sezidal Svojo Cerkev.«

17 In potem ko je Jakob umrl, so njegovi sinovi shranili njegovo telo in ga pokopali z Abrahamom, Izakom, Saro in Jobom v sveti zemlji v Palestini.

Torej, ker je bil Jožef prerok, je v Egiptu uspeval. On je poznal Boga. Bog se mu je odkril. In ko je umrl, je dejal: »Ne pokopljite mojih kosti tukaj, ampak jih dajte... ko... Nekega dne vas bo Bog zagotovo obiskal.« Zakaj? On je svečano počival na Mojzesovi Božji Besedi: »Štiristo let bodo služili temu narodu, ampak Jaz jih bom izpeljal ven.« On je svečano počival na Besedi.

In kakšna lepa ilustracija je tukaj. Če ste pozorni, vsak Hebrejec, ki bi prišel s pretepenim hrbtom, ker so jih biriči bičali do mesa in ko bi ta pogledal na kosti svojega preroka Jožefa, bi vedel, da bo nekega dne izšel. Te kosti so namreč ostale tam za spomin, da bodo nekega dne izšli.

18 Pred približno petnajstimi ali osemnajstimi leti, ko je Billy Paul, otrok, star pet let, komaj toliko... Imela sva majhne rože, ki sva jih nosila na grob njegove mame ob zori nekega jutra na veliko noč, takrat ko je sonce vzšlo

in pokukalo na plan, oziroma je to bilo pred zoro, in sva potem odšla na bogoslužje. In ko sva hodila proti grobu, je otrok snel čepico - medtem ko sva se približevala mestu, kjer sta pokopani njegova mlajša sestra in mama. In začel je jecljati in jokati ter je dejal: »Očka, ali je mami tam spodaj v tej luknji?«

Dejal sem: »Ne, sin. Ona ni tu spodaj v luknji. Njej je milijon krat bolje kot tebi in meni.«

Dejal je: »Ali bom ponovno videl svojo mamo?«

Dejal sem: »Z Božjo milostjo, če to želiš, jo boš ponovno videl.«

Vprašal je: »Ali bo njeno telo kdaj vstalo iz tega groba?«

Dejal sem: »Srček, zapri oči, jaz pa ti bom povedal kratko zgodbo. Pred mnogimi stoletji je na to jutro grobnica ostala prazna.« Dejal sem: »To je v spomin na tiste, ki spiyo v Bogu in jih bo Kristus privedel s Seboj, ko bo On prišel.« Brez vsakršnega dvoma počivam na Božji večni obljudi.

19 Tako kot Job iz davnine, ko je slišal: »Iz prahu si vzet, v prah se povrneš,« me to spominja na Longfellowa, ki je rekel:

Ne govori mi žalujoče,

da je življenje kot prazne sanje!

In da je duša mrtva, ki spi,

In stvari niso takšne, kot so videti.

Dejal je:

Da, življenje je resnično! Življenje je resno!

In grob ni njegov cilj;

Prah si in v prah se povrneš,

To ni rečeno za dušo.

Oni to imenujejo teofanija, kajti ko zapustimo to mesto, odhajamo nekam drugam. Kjerkoli je to, jaz vzamem v besede apostola, ki je dejal: »Če razpade naša zemeljska hiša, ki je le šotor, imamo v nebesih nekaj, kar čaka, da se od tukaj preselimo tja.«

20 Abraham, Izak, Jakob, Job, vsi preroki so zaupali in verjeli, da prihaja vstajenje, da prihaja Odrešenik. Oni so prerokovali o Njem. Enoh je prerokoval o Njem, svečano je počival, s tem je zapečatil svoje pričevanje. Izak, Jakob, Daniel, Jeremija, Ezekiel so svečano počivali na tem času, ko bo prišel Mesija.

In oni so umrli in njihove duše so odšle v ta raj. Oni niso mogli iti v Božjo prisotnost, ker (to smo imeli sinoči) kri bikov in koz ni mogla

S sklonjenimi glavami vam bom postavil res iskreno vprašanje. Zapomnite si, prijatelji, grešnik ali svetnik, vi ne boste nehali obstajati, ko vas pokopljemo. Vaša duša je nekje. Torej, glede na Pismo je Jezus obiskal oba kraja. Kje bi vas On našel, če bi nocoj odšli? Bi se vam vrata milosti zaprla pred nosom, ker ste Ga zavrgli? Zapomnite si. Ne samo, da je On Odrešenik, On je tudi Sodnik. Vi ste sedaj sodniki. Kako Ga vi sodite? Naj bo On sedaj vaš Odrešenik.

49 Na misel mi je prišla kratka zgodbica. Nekoč je sedel majhen fantek v kočiji. Na ulici je nekdo ustrelil s puško in konji so zbežali vstran ter drveli proti prepadu. Mladi kavboj bi stekel in ustavil konje, tik preden bi kočija padla v prepad, ker je bil v njej otročiček. On je malčku rešil življenje.

Po mnogih letih so bili na sodišču... Ta isti fant je storil kaznivo dejanje, izbral je pot, ki je bila napačna, bil je kriv. On je pil, kockal, ustrelil človeka; in bil je kriv, spoznan za krivega. In sodnik je vstal ter dejal: »Obsojam te na obešanje okrog vratu, dokler tvoje smrtno življenje ne preneha.«

50 Ta mladi fant je dejal: »Sodnik!« In prekinil je potek sojenja, ko je preskočil ograjo in padel sodniku pred noge, proseč milosti.

Dejal je: »Sodnik, pogledjte moj obraz. Ali me ne poznate?«

Odvrnil je: »Ne, sin, ne poznam.«

Dejal je: »Ali se spominjate življenja majhnega fantka, ki ste ga rešili pred mnogimi leti zaradi bežečega konja?«

Dejal je: »Da, spominjam se.«

Dejal je: »Jaz sem ta fant.« Dejal je: »Sodnik, rešili ste me takrat. Rešite me sedaj.«

Sodnik ga je pogledal in dejal: »Sin, tistega dne sem bil tvoj Odrešenik. Danes sem tvoj Sodnik.«

Danes je On tvoj Odrešenik. Grešnik, jutri ti je On lahko Sodnik. Premislimo sedaj, medtem ko igra glasba in molijo vsi, ki so na polju molitve z Bogom.

51 Nocoj se sprašujem, hitro - tisti, ki želite sprejeti Kristusa kot osebnega Odrešenika, recite: »Bog, bodi mi milostljiv, grešniku. Želim priti k preliti Krv. Utrujen sem od pridruževanja cerkvam in tekanja od mesta do mesta. Želim biti ponovno rojen. V srcu želim izkušnjo, s katero bom vedel, da mi je Kristus razkril samega Sebe preko duhovnega razodetja, o katerem je sedaj govoril brat Branham. Želim duhovno razodetje, Svetega Duha v svojem srcu, da me oživi in mi naredi Kristusa bolj realnega, kakor sem jaz sam sebi. Brat Branham, jaz želim to izkušnjo. Ali boste molili zame, medtem ko dvigam roko?«

45 Dva angela iz skupine, ki je igrala glasbo, sta se vrnila in dejala: »Vi Galilejci, zakaj stojite in gledate gor? Kajti isti Jezus, ki je vstal, se bo ponovno vrnil.« Zagotovo. Odhitela sta, da bi se pridružila procesiji.

In skozi nebesa so prešli Jezus in starozavezni svetniki. Prešli so luno, prešli so sonce, prešli so zvezde. In ko so prišli pred ta velika prelepa bela nebesa, so starozavezni svetniki kričali, citirajoč Pismo: »Dvignite se ve, starodavne duri in bodite dvignjena. Dvignite se, starodavne duri in bodite dvignjena. In naj vstopi Kralj slave!«

Vsi angeli so se zbrali v nebesih na vrhu balkona in govorili: »Kdo je to, Kralj slave?«

Starozavezni svetniki so dejali: »Gospod, silen junak, Gospod, junak v boju. Bil je Osvajalec.«

46 Angel je pritisnil na velik gumb in biserna vrata so se odprla.

Naravnost skozi mesto Jeruzalem je prišel velik mogočen Osvajalec in je privedel starozavezne svetnike. Angelske skupine so igrale, medtem ko so angeli vzklikali. On je bil mogočen Osvajalec. Imel je ključke smrti in pekla, ki so viseli z Njegovega boka, hodeč mimo palače Slave, dokler ni prišel do prestola. In On je dejal: »Oče, tukaj so. Oni so v veri verjeli v Tvojo Besedo, da bom nekega dne prišel. Premagal sem oboje, smrt in pekel.« Kaj je bilo to, brat? Imel je brazgotine na Svojih rokah, da bi pokazal, da je bil v bitki. Slava Bogu na višavah. On je mogočen Osvajalec. »Oče, tukaj so: Abraham, Izak, Jakob.«

Lahko Ga slišim, kako govori: »Sedi na Mojo desnico, dokler ne položim Tvojih sovražnikov za podnožje Tvojih nog.« Brat, nekega dne bo On ponovno prišel in kakšen dan bo to.

On ni bil brez dela, medtem ko je ležal v grobu. Mi mislimo, da je On samo ležal tam, mrtev. Ampak On je še naprej osvajal. Odšel je dol in vzel ključke Satanu, nocoj ima On ključke smrti in pekla. On je dejal: »Ker Jaz živim, boste živeli tudi vi.«

47 Danes večer se sprašujem, moj dragi brat, sestra, ali ste iskreno razmišljali o tem? Se zavedate, da živite samo zato, ker On živi. Ali dovolj cenite to, da lahko ponudite sebe in rečete: »Bog, tukaj sem, grešnik, bodi usmiljen z mano!« Ali ste kdaj sprejeli to primerno žrtev? Ste Mu kdaj rekli, da Ga ljubite? Vas zaboli, ko kaj delate narobe? Če do sedaj niste nikoli prišli do te izkušnje, v tem pokopu! Kajti naš čas beži. Počutite se dobro. Ampak sprašujem se, če niste nikoli sprejeli Jezusa kot svojega osebnega Odrešenika, sprašujem se, če boste to storili, medtem ko bomo za trenutek sklonili naše glave v besedi molitve.

48 Igraj to: »Razpokane stene,« če želiš, sestra Gertie, če imaš to. V redu, karkoli bo v redu.

odpustiti grehov. Ona je samo prekrila greh, govoreč o dnevu, ko bo popolna žrtev... Ker živalska kri ni mogla priti nazaj na prinašalca žrtve, ker bi v tem primeru daritev te vrste morala prenehati.

Ampak ko je umrl Božji Sin, to življenje, ki je bilo v Njem, ni bilo nič drugega kot Bog, ki se je vrnil in nas posvojil v Božjo družino. In sedaj smo Božji otroci - življenje iz Njegove Krvi.

21 Bodite sedaj pozorni, medtem ko nadaljujemo. Ko so tam v Stari Zavezi in tudi tisti, ki so verovali in prinašali žrtve in so umrli v veri v pričakovanju tega časa... Razlog, zaradi katerega so ti preroki to delali in hoteli, da jih pokopljejo v Palestini je bil v tem, ker so vedeli, da se vstajenje ne bo zgodilo v Egiptu. Zgodilo se bo samo v Palestini.

To je tisto, o čemer nocoj govorim. Mene imenujejo z vsakršnimi nazivi. Briga me, kako me ljudje imenujejo. Meni to nič ne pomeni. Edino, kar želim vedeti je to: bil sem mrtev, toda moje življenje je skrito v Kristusu, skozi Boga in zapečaten s Svetim Duhom, kajti ko On pokliče od mrtvih, bom jaz na ta dan odgovarjal. Pokopljite me v Kristusu, kajti tiste, ki so v Kristusu, bo Bog tisti dan privedel s Seboj.

22 Kako pridemo v Kristusa? 1. Korinčanom 12-13: »V enem Duhu smo bili namreč vsi krščeni v eno telo in postali smo državljani Božjega kraljestva.« Izpovejmo, da smo samo potniki in tujci na tej zemlji, ne iščemo stvari sveta, ampak pričakujemo prihod blagoslovljenega Kralja, da prevzame oblast od morja do brezmejnega morja, ko bo prišel v Svoji slavi. Zagotovo, mi pričakujemo Njegov prihod.

23 In potem v mojem umu ni dvoma in to je tisto, kar je Jezus imel v Svojih mislih, ko je bil tukaj na zemlji: to nezmotljivo Božjo večno Besedo. Ker vemo, da v Njem prebiva polnost Božjega Telesa. Celotno Božanstvo je bilo v Njem. On je bil Oče, Sin in Sveti Duh, vendar je prebival v človeški obliki; Božja teofanija, velika Božja podoba, po kateri je ustvaril človeka in ga potem postavil na zemljo... On je imel telo. Bog ni brez telesa. On ima telo in je videti kakor človek. Mojzes Ga je videl. Drugi so ga videli in On je videti kot človek.

In to je samo vtis, to je, kar to je. In vse na zemlji: lepota, ljubeznivost, lepota narave, ni nič drugega kot odgovor na to, kaj nas čaka, ko zapustimo ta svet. Ker vse, kar je na zemlji, je vzorec tega, kar je v nebesih. Vse kar je dobro, vse kar je pravično, vse kar je lepo - drevesa, ptice, vse - to je samo vzorec tega, kar je v nebesih.

Naše lastno življenje je samo vzorec. To je samo senca, ni realna stvar. To je negativna stran. Potrebna je smrt, da se slika razvije, da nas vrne nazaj v teofanijo, iz katere smo prišli. Potem pridemo v vstajenju kakor On, v ponovno obujenem telesu. Kako lepo. Ne samo lepa, ampak je to resnična slavnostna resnica Božje večne Besede: da bomo kakor On.

24 Bodite pozorni. Jezus, pooblaščen z vsemi močmi od Boga, toda ko je srečal Satana, ni nikoli uporabil nobene od Svojih moči. On se je samo skliceval na Besedo. On se je. Dejal je: »Pisano je: >Človek naj ne živi samo od kruha, ampak od vsake besede, ki prihaja iz Božjih ust.«

Kako lahko potem rečete, da ste lahko doma in ste prav tako dober kristjan, kot ste lahko v cerkvi? Ne morete. Berite Besedo. Sveti Duh se hrani z Besedo. Sveto Pismo je Božja duhovna hrana za Njegovo cerkev. In Sveti Duh je tisti, ki vam jo prinese in vstavi v srce in vi jo zalivate s hvaležnostjo. In vsaka Božja obljuba bo proizvedla točno to, kar je Bog rekel, da bo storil. Mora. To je Njegova Beseda in to je Življenje.

25 Tako, pozabil sem, da bi moral imeti samo pol ure. Toliko mi je potrebno, da pridem do tega, kar želim reči.

Bodite pozorni na Jezusa v zadnji uri ali dveh Njegovega življenja. Mnoge - mnoge prerokbe so bile izpolnjene.

Nekdo mi je dejal: »Brat Branham, to se mora zgoditi in tisto se mora zgoditi.« Dejal sem: »To se lahko zgodi v eni uri.«

Če preberete 22. psalm in potem pogledate Njegov čas umiranja na križu - sedaj sem enostavno pozabil, koliko izjemnih prerokb je bilo izpolnjenih v zadnjih dveh ali treh urah Njegovega življenja. Zagotovo: »Prebodli so moje noge in moje roke. Moj Bog, moj Bog, zakaj si me zapustil?« in tako naprej, kot je David zaklical.

26 In še ena stvar... Želim, da opazite resnico, nepogrešljivi del Božje Besede. Sveto Pismo pravi: »On skrbi za vse Svoje kosti, niti ena ne bo zlomljena.« Kajti v simbolu, Pashalno jagnje je bilo simbol tega. Jagnje je moralo biti brezhibno. V jagnjetu ni smelo biti polomljenih kosti. In v uri, ko je On umrl, so šli, da bi mu s kladivom polomili noge. In tik preden... Poglejte na zelo ključen trenutek. Tam je bil človek s kladivom, pripravljen da udari po Njegovih nogah, vendar je Božja Beseda dejala: »Niti ena kost v Njegovem telesu ne bo zlomljena.« Kako se bo to zgodilo? Bomo pohiteli.

27 Božja Beseda je večna. Če je Božja Beseda tako popolna, potem bomo mi, ki smo v Kristusu, zagotovo vstali, kakor je zagotovo vstajenje. Bog je preprosto zavezan Svoji Besedi, da vas ozdravi, kakor tudi je, da vas reši. Kajti Njegova Beseda je to obljubila. To je Božja Beseda in mi nimamo pravice ničesar odvzeti od Nje, ampak samo reči: »To je resnica.« Verjemite v njo. Ne glede na to, kaj se zgodi, vseeno verjemite v njo. Na isti način so morali ostali verovati in mi nismo izključeni iz tega. Bog je dal Palestino Izraelcem, vendar so se morali boriti za vsak centimeter zemlje, ki so jo dobili... Obljuba je vaša, vendar se morate boriti za vsak centimeter, ki ga zahtevate. Hudič bo poskrbel za to, zagotovo bo.

42 Starozavezni svetniki so čakali (zagotovo so) pod odrešenjsko krvjo. Oni niso mogli oditi v prisotnost Boga nebes, ker kri kozlov in ovac ni mogla odvzeti greha.

Toda On je dejal: »Bratje moji, Jaz sem Tisti, za katerega mislite, da Sem. Jaz sem ženino Seme. Jaz sem Sin Davidov. Jaz sem Božji Sin. Jaz sem deviško rojeni. Moja kri je sprava za to. Čakali ste pod krvjo kozlov in ovac, toda sedaj je Moja kri sprava in vi ste svobodni. Pojdimo gor, kmalu bo vstajenje.« Samo pomislite, to se je zgodilo pred približno tisoč devetsto in še nekaj leti od danes zvečer.

43 Lahko slišim Abrahama, kako govori: »Gospod, ko se ponovno vrnemo v svoja telesa - to je Sari in meni tako všeč. Ali bi Te motilo, če se samo za trenutek ustavimo na Tvoji poti?«

No, lahko Ga slišim, kako pravi: »Zakaj, ne. Zagotovo me ne bi. Ostal bom s svojimi učenci okrog štirideset dni. Razglejte se naokrog in pogledajte, kako je vse videti.«

Na to slavno jutro velike noči (kjer bomo nadaljevali zjutraj, če bo Gospodova volja), ko je On vstal od mrtvih, Sveto Pismo pravi v svetem Mateju v 27. poglavju: »Grobovi so se odprli in veliko teles svetih, ki so zaspali, je bilo obujenih.« Kdo so bili to? Abraham, Izak, Jakob, Job, tisti ki so po duhovno odkritem razodetju vedeli, da bo Odrešenik nekega dne stal na zemlji. To so oni, prvina od tistih, ki so zaspali. Tam so oni hodili po mestu. Lahko vidim Saro in Abrahama, mlada sta in polna - in čedna in polna življenja, nikoli več stara, nikoli več bolna, nikoli več lačna, hodila sta naokrog v svojih telesih.

44 Kajfa je stal tam in govoril: »Veste kaj, nekaj se je včeraj zgodilo, samo pogledajte ta nered, v katerem je tempelj. Moramo najti nekoga, ki bo zopet zašil to zaveso. Poglejte to prevrnjeno posodo za žrtvovanje. Kaj se je zgodilo? Je bil ta človek astrolog? Je bil zdravnik? Ali kaj se je zgodilo? Povej! Jožef, pridi sem. Kdo je ta mladi par, ki stoji tam?«

Abraham je dejal: »Sara, prepoznali so naju. Bolje, da greva ven.«

»Pokazali so se mnogim.« To ni bilo vse. Medtem ko zaključujemo, glejte. Nekega dne, potem ko so oni obiskali... Abraham, Izak, Jakob in vsi ti so obiskali domovino. Ko je Jezus vstal...

Pravite: »Brat Branham, ali je to legenda?« Ne, gospod. Čez nekaj minut vam bom pokazal citate iz Pisma.

Ko je On začel z vstajenjem, so videli samo Njega, ampak starozavezni svetniki so odšli z Njim, ker Sveto Pismo pravi, da je On vodil sužnje iz suženjstva in dal darove ljudem. In lahko ga vidim, kako odhaja gor in se združuje s Svojo Cerkvijo.

39 Vidite, ko je v Edenskem vrtu to Seme bilo obljubljeno, je Satan to Seme nenehno poskušal uničiti. In Abelova smrt in prihod Seta je bila samo smrt, pokop in vstajenje Kristusa. To Seme se mora nadaljevati. In on je to poskušal uničiti.

Dejal je: »Mislil sem, da sem Te imel, ko sem uničil Abela. Mislil sem, da sem Te imel, ko sem uničil preroke. Bil sem prepričan, da Te imam, ko sem obglavil Janeza. Ampak sedaj, po vsem tem, si Ti prispel. Sedaj Te imam.« Oh, moj!

40 Lahko Ga slišim, kako govori: »Satan, pridi sem.« Sedaj je On šef. Nagnil se je, snel ključke smrti in pekla z njegovega boka in jih obesil na Svoj lasten bok. »Želim ti pojasniti: dovolj dolgo si bil prevarant. Jaz sem deviško rojeni Sin Živega Boga. Moja kri je še vedno mokra na križu in polna cena je plačana. Ti nimaš več pravice. Oropan si. Daj mi te ključke.« To je točno. Obrnil se je, ga močno odrinil, zaloputnil z vrati ter dejal: »Ostani tu. Od sedaj naprej sem Jaz Šef.«

Torej, On ni imel ključev kraljestva, ker jih je On dal Petru. Do tega smo prišli zjutraj na vodnem krstu. Toda On je imel ključke smrti in pekla in jih je vzel. Po Svojem vstajenju je On dejal: »Imam ključke smrti in pekla.« Peter je imel ključke kraljestva. Satan je imel ključke smrti in pekla, ampak sedaj jih je dobil Jezus. On je Šef.

41 Tukaj On začčenja. Prihaja velika noč. Čas hitro mineva. Ampak obstaja še ena skupina. Kje je Job? Kje je Abraham? Kje so oni? Kje so ti ljudje, ki so verjeli v Božjo Besedo? Jih je On pozabil? Jih je smrt uničila? Je bilo to vse? Nikoli, nikoli! Bog mora držati Svojo Besedo.

Lahko Ga vidim. Pokukajmo malo v raj in se razglejmo po njem. In vidim Saro in Abrahama, kako hodita okrog in čez nekaj časa (brat Branham trka - urednik) nekaj potrka na vrata. Abraham gre odpret vrata. Pravi: »Draga, pridi sem. Poglej sem. Poglej sem. To je osebno On, ki je tistega dne stal z menoj izpod hrasta.« On je Abrahamov Bog.

In potem lahko vidim Daniela, kako gleda čez ramena in pravi: »To je Stena, ki se je odlomila s planine, zagotovo, kot stojim tukaj.«

Vidim Joba, kako vstane in pravi: »To je moj Odrešenik, za katerega sem dejal, da vem, da živi in da bo nekega dne stal na zemlji. Moje telo morda ni nič drugega kot žlica pepela, vendar bom čez petnajst minut zopet v njem. To je On.«

Ezekiel je pogledal proti vrhu in dejal: »Vidim isto Osebo, kot Kolo sredi Kolesa, kako se zgoraj vrti, sredi zraka.« Oh, moj.

Potem pride gor Enoh. Enoh pravi: »Vidim Ga, kako prihaja z deset tisočimi Svojimi svetimi, da izvrši sodbo.«

28 Toda pogledajte, ko so bili pripravljeni, da bi našemu Gospodu Jezusu zlomili noge - če bi kladivo zadelo v nogo in jo zlomilo, bi bil Bog v zmoti. Ampak v vsem mračnem peklu ni bilo dovolj demonov, ki bi dosegli, da bi to kladivo udarilo v dragoceno telo, ker je David osemsto let pred tem dejal, da v Njegovem telesu ne bo poškodovane niti ene kosti. Božja Beseda mora ostati Resnica.

Toda kaj so potem naredili? Vzeli so kopje in prebodli Njegovo stran in pritekli sta kri in voda, da bi izpolnili to, kar govori Sveto Pismo: »Prebodli so mi roke in bok.« Beseda je bila izpolnjena.

29 Torej, ko je On umiral - oh, kako strašna ura! Razmišljam o tej pesmi in iskreno rečeno, počutim se grozno, ko razmišljam o tej pesmi, ki jo je pesnik napisal pred mnogimi leti:

Razpokane stene in temno nebo,
Moj Rešitelj je sklonil glavo in umrl.
Pretrgani zastor je odkril pot,
v nebeško radost in brezkončen dan.

In medtem ko je On tam visel, krvavel in umiral, ko je sklonil Svojo glavo, se je sonce sramovalo samega sebe, ko je gledalo na smrtna bitja, ki jih je Bog ustvaril na Svojo podobo; da mora plačati tolikšno ceno, da jih odkupi. Sonce ni hotelo gledati na zemljo v tisti uri. Luno je bilo tako sram, da se je umaknila s svojega mesta. In zvezde so zemlji obrnile hrbet. Kako grozna stvar mora biti greh, da se je Bog moral s tem tako spoprijeti.

30 In videti te duhovnike, ki so se smejali... In pljunek Mu je visel z obraza. In človek Ga je udaril s palico po glavi ter dejal: »Če si prerok, nam povej, kdo te je udaril.« Nekdo Mu je izpulil brado z obraza in Ga udaril po licu ter dejal, naj se postavi Zase.

On je dejal: »Če bi bilo Moje kraljestvo s tega sveta, bi takoj poklical Svojega Očeta. On bi mi poslal dvanajst legij angelov.«

To bi se lahko spremenilo, ampak kako bi lahko On to naredil? On preprosto tega ni mogel storiti, ker so Njegovi lastni otroci vpili za Njegovo krvjo. Si lahko predstavljate očka, očeta, z njegovimi lastnimi otroci v temi, ki kličejo po krvi lastnega očeta? To je razlog, zakaj ni mogel storiti nič drugega, kot umreti. Če ne bi, bi bila to poguba za Njegove otroke. To bi bila poguba za ustvarjena bitja. Toda On je moral umreti, da bi rešil Svoje ljudstvo.

31 In ko je to storil, ko je sklonil Svojo glavo, se je ta stara zemlja stresla. Verjetno je doživela živčni zlom, ker Sveto Pismo pravi, da je vsa zemlja bila v temi od šeste do devete ure - po vsej zemlji. In zemlja se je

stresla in stene so popokale. In zastor v templju se je pretrgal od vrha do dna in opeke žrtvenika so se prevrnile. Sin Živega Boga je umrl. On je bil tako mrtev, dokler sonce ni tega spoznalo. Bil je tako mrtev, dokler luna ni tega spoznala. Bil je tako mrtev, dokler zvezde niso tega spoznale. Bil je tako mrtev, dokler zemlja ni tega spoznala. Bil je tako mrtev, dokler elementi niso tega spoznali, atmosfera je to spoznala. Vsi so morali vedeti, da je to bil Božji Sin. Kajti Božja Beseda ni mogla izneveriti. On je bil obljubljen od vrta v Edenu, Seme, ki bo kači strlo glavo.

32 Sedaj, kaj se Mu je zgodilo? Kam je On odšel, ko je zapustil križ in končal v grobu Jožefa iz Arimateje?

Bil je tako siromašen, da ni imel, kamor bi položil Svojo glavo. Bil je rojen v jaslih, s črnim imenom, ki mu je sledilo, kot nezakonskemu otroku. Smejali so se mu, iz Njega so se norčevali, posmehovali na zemlji. Bil je zasmehovan in zavržen. In ko je umrl, je moral umreti s smrtno kaznijo med dvema razbojnikoma. In ni imel mesta za pokop, zato je bil pokopan v grobu drugega človeka. Sam Bog je iz nebes prišel na zemljo! Kaj pa mislimo, kdo smo mi, ko moramo iti skozi majhna trpljenja? Kaj je On storil za nas! Razmišljajte o tem, prijatelji. Preučujte to.

33 Rimski vojak je dejal: »Resnično, to je Božji Sin.« Grešnik je to prepoznal.

Juda je dejal: »Izdal sem nedolžno kri.« Moral je to prepoznati. Celotna zemlja je to prepoznala.

Kam je potem On odšel? Ko človek umre, ali je to konec? Ne, gospod. On je moral tako umreti, ker je Božje Sveto Pismo dejalo, da bo umrl na ta način. In On je verjel Božji Besedi. To je razlog, zakaj je On moral izreči v Svojem življenju: »Podrite ta tempelj in Jaz ga bom ponovno zgradil v treh dneh.«

Kajti, David je v Svetem Pismu samo enkrat pod inspiracijo dejal... Ko je David, Božji človek, prerok, ki je bil maziljen z Besedo, dejal: »Zakaj, moje duše ne boš prepustil podzemlju, svojemu zvestemu ne boš dal videti trohnobe.«

34 Jezus je dejal: »Uničite to telo in v treh dneh ga bom dvignil.« On je vedel, da Božja Beseda ni mogla zgrešiti. Oh, moj!

Če je On lahko svečano počival na tem, verujoč da Božja Beseda ne more izneveriti, koliko bolj lahko mi svečano počivamo, da smo ponovno rojeni s Svetim Duhom in to prav ta trenutek priča v naših srcih, ko vemo, da naš Odrešenik živi in da bo nekega dne ponovno prišel. Počivajte v prepričanju, da bo Bog tiste, ki so v Kristusu, privedel z Njim.

Bodite sedaj pozorni. On je bil tam. Vedel je, da niti ena celica tega telesa ne more strohneti. Dvainsedemdeset ur in potem nastopi

razpadanje. To je razlog, zakaj On ni vstal tri dni. Umrl je v petek popoldne. Vstal je v nedeljo zjutraj. Ampak to je bilo znotraj teh treh dni. V teh treh dneh bo On vstal, ker je verjel Božji Besedi.

35 Tukaj On prihaja. Kam je šel, ko je odhajal? Sveto Pismo pravi: »On se je povzpел. On je odšel pridigati dušam, ki so bile v zaporu, ki se niso pokesale tekom trpljenja v Noetovih dneh.« Njegova duša, Njegov duh, Njegova teofanija Njegovega lastnega obstoja je odšla dol. Sledimo Mu. Bi Mu nocoj želeli slediti za nekaj minut? Poglejmo, kam je odšel.

Tik pod področjem smrtnih bitij se razprostira področje demonskih sil. Tik nad tem se razprostirajo duše nepravičnih; izpod tega se nahaja sama Satanova oblast: pekel. In potem, tik nad nami se nahaja Sveti Duh, potem izpod žrtvenika počivajo duše pravičnih ljudi in potem je sam Bog. Eden gre navzdol, drugi gre navzgor. Dva duhova sta tukaj na zemlji, ki vplivata na zemeljske ljudi.

36 In ko je Jezus umrl, je bil povzdignjen, od tam spodaj. Lahko Ga vidim, tega petkovega popoldneva po Njegovi smrti (brat Branham trka - urednik), trka na vrata področja izgubljenih. Sledimo Mu za trenutek. Vrata se odpirajo. Tam je bila ženska, tam je bil moški, tam so bile mlade dame, tam so bili stari, vsi so bili skupaj v tem odvratnem mestu, ki se imenuje zapor izgubljenih duš.

Če bi imel čas, bi vam želel povedati. Mogoče je bila samo vizija. Ampak nekoč sem obiskal to mesto in kričal za milost, ko sem bil grešnik in sem šel na operacijo. Ko sem prišel ven, sem stal na zahodu z dvignjenimi rokami proti nebesom in križ je sijal name.

37 Ampak tam na tem mračnem mestu je Jezus prišel k vratom. Vse je moralo pričevati, da je On Božji Sin, ker jim je pridigal v dneh stiske, v Noetovih dneh. Potrkal je na vrata. Dejal je: »Jaz sem Tisti, o katerem je govoril Enoh. Jaz sem ženino Seme, ki bo kači strlo glavo. Vsaka Božja Beseda se je izpolnila. Jaz sem ta trenutek umrl na Golgoti in sem odkupil Svojo Cerkev. In Tisti, o katerem je govoril Enoh, sem Jaz.« In oni so bili brez milosti, brez upanja, ker so se zmotili. In vrata so se pred njimi zaprla.

38 Spodaj v področju demonov, spodaj na samih vratih pekla je potrkal na vrata (brat Branham trka - urednik).

To se dogaja, medtem ko je On v grobu, Njegovo telo je tam, čaka na vstajenje. On je obiskal mesta, kamor odhajajo pravični in krivični, tja, kamor boste nekega dne odšli vi, na eno ali drugo mesto.

In On trka (brat Branham trka - urednik) na vrata pekla. In ko je to storil, je prišel hudič. In lahko ga slišim, kako govori: »Oh, končno si prispel. Prepričan sem bil, da sem te imel, ko sem ubil Abela.«